Ч. 184. Середа 28 (15) серпня 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К—·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справи внутрішні. — Др. Сильвестер о парляментарних роботах. — Акция ґр. Берхтольда. — Ситуация на Балкані. — Німецкий цісар занедужав.

„N. fr. Presse" доносить, що бар. Гайнольд по оногдашній авдиенциї у Цісаря заявив дневникарям на дотичне питане, що всї донесеня часописий о близькій зміні в управі теперішного кабінету суть зовсім неправдиві.

Президент палати послів др. Сильвестер в розмові з редактором „Salzb. Volksbl." о парляментарних роботах заявив, що реченець найблизшого засїданя палати послів буде означений в порозуміню з конвентом сеніорів. Крім того означене сего реченця буде залежати від деяких обставин, а саме від сесий деяких соймів, від сесиї делеґаций і від виготовленя прелімінаря буджету на 1913 р. Коли прелімінар буде готовий, міг би бути з початком жовтня внесений в палаті послів і по полагодженю закона про епідемію прийти під перше читане, а опісля до буджетової комісиї. При тій нагоді можна би на надзвичайнім засїданю перевести вибори до делеґаций на 1913 р. Тоді безпосередно по делеґацийній сесиї у Відни могла би наступити делеґацийна сесия в Будапешті в цїли полагодженя спільного буджету на 1913 рік, так що буджетова провізория була би злишна. Тимчасом буджетова комісия палати послів повинна би полагодити буджетове предложене, а в такім случаю по скінченю делеґацийної сесиї розпочали би ся пленарні засїданя палати послів в цїли полагодженя буджету в другім і третім читаню. Таким чином буджет для Австриї міг би бути дефінітивно полагодженний ще в першій половині грудня. Та при такім пляні вже не було би місця на инші більші предложеня. При кінци вересня президент Сильвестер скличе до Відня засїдане конвенту сеніорів і там буде установлений реченець першого засїданя палати послів.

Припускають, що ґр. Берхтольд зараз по своїм повороті з Румунії виступить з конкретними предложенями що до межинародної наради в справах турецких. — Турецка ґазета „Ікдам" обговорюючи акцию ґр. Берхтольда, дякує Австро-Угорщині за чувства дружби, однак не есть вдоволена з проєкту децентралїзациї.

На Балкані заколот без кінця. До „Köln. Ztg." доносять з Крети, що там творять ся відділи охотничі, котрі наміряють вийти на остров Самос, напасти на турецку залогу і оголосити прилучене сего острова до Грециї. В найблизших днях має виїхати перший відділ в силі 600 людий, кретийских охотників. Консулї держав, що опікують ся Кретою, завізвали кретийске правительство, щоби не допустило до виїзду тих охотників. Правительство обіцяло вплинути на проводирів руху, щоби того не робили. Близько острова патролюють кораблї анґлїйский і російский, щоби силою недопустити до виїзду Кретийців.

В Сербії і Болгариї зачинає ворушити ся на добре. Урядова ґазета сербска „Самоуправа" пише, що різня в Старій Сербії зробила дуже глубоке враженє в Сербії. Туреччина мусить або дати за то повну сатисфакцию або буде мусїла числити ся з наслідками своєї нездарности. До Köln. Ztg. доносять з Білграду також о величезнім огірченю в Сербії, яке викликала згадана різня, а в формі чутки подають вість, що мають бути змобілізовані дві сербскі дивізиї. Населене напирає на правительство, щоби як найскорше вислати войско для охорони Сербів в Туреччині.

З Софії доносять: Народні збори ухвалили однодушно резолюцию взиваючу правительство, щоби в виду турецкої політики стремлячої до заглади болгарского елементу в Туреччині зарядило загальну мобілїзацию і зажадало від держав автономії для Македониї і Адриянополя, з християньским ґенерал-ґубернатором на чолї, вибраним народом а затвердженим державами.

Орґан поступової партиї „Болгарка" підносить, що Туреччина повинна перевести основ.

Як ми знов вибрали Мек Кінлїя.

(Сьміховинка з виборів американьского президента.)

Написав Д. В. Варрен.

(Конець).

3.

В політичній борбі, особливо же в часах заворушень підчас вибору президента, не дуже зважають хоч би й на справедливість супротив ворога. Нищать противника як до обставин навіть і тим, що надуживають законів а то приходить ся тим лекше, що можність до того дає законодавство і законні постанови, які відносять ся до справ судейских.

З одної сторони той закон есть дуже лїберальний, перед судом може на примір яко оборонець виступати хто небудь, мужчина або женщина і не потребує до того бути правником або мати якесь особенне образоване; з другої же сторони есть той закон просто глупий, коли розходить ся о присяжних і все мусить судити суд присяжних.

Але той не сьміє бути присяжним під ніяким услівєм, хто о якійсь справі, яка має прийти перед суд, виробив вже собі якийсь свій погляд, бо закон припускає, що така особа не може бути досить безсторонною. Отже хто читає ґазети і так вже о тім случаю довідав ся чогось наперед, має вже свій погляд на ту справу і не есть вже досить безпартийним. Длятого буває так, що в такім суді присяжних засїдають дуже часто лиш самі необразовані люди, люди, що взагалї не уміють читати або взагалї не люблять нічого читати. В розумних кругах людий образованих знає ся длятого вже давно, що присяжні звичайно дуже темні люди, котрі ледви годні вислухати розправу із зрозумінєм і на котрих длятого можна і в добрім і злім значіню в страшенний спосіб впливати. Дуран хотів проти нас а певно специяльно проти мене ужити того впливу в як найгіршім значіню, бо до вильосованя присяжних покликав лиш таких людий, що були приклонниками Бріяна.

Обжаловане проти нас було просто сьмішне і кождий розумний чоловік мусїв его за таке уважати. Як вже сказано, нас обжаловано о обманьство. Ми в мантійский спосіб, щоби в неправний спосіб придбати собі доходів, показували людем за добрі гроші такі річи за правдиві, які не були правдиві. Щоби же приклонників Бріяна, особливо між присяжними против нас підбурити, вихопили жарт із нашого представленя, котрий я вже сам назвав був нескладним, а то жарт з тими трома лобинами Бріяна. Акт обжалованя стверджував, що Бріян по правді має все ще свою голову, що має лиш одну голову, а хто показує три голови з него, той лиш обманець, особливо, коли би брав за то гроші, гроші від людий, котрі готові би повірити, що мають три правдиві голови Бріяна перед собою.

Хоч і як сьмішний був сей докір і се обжаловане, то все-таки се послїдне мало успіх. Присяжні признали нас виноватими, нас засуджено на кілька місяців арешту і ми вже не могли дальше аґітувати в користь Мек Кінлїя, а так само яко арештовані не могли ми в день вибору віддати своїх голосів на него.

На щастє в Америці все борзо відбуває ся, хоч би навіть розходило ся о вопіючу до неба несправедливість. В три дні по нашім арештованю мала вже відбути ся против нас публична розправа.

— — — — — — — — — — — —

Було то вечером день перед розправою. Я сидів в своїй келї а менї сповали ся по голові не конче приятні гадки.

Нараз заскрипів ключ в замку, дозорець вязниці отворив двері і крикнув до середини: Ваш оборонець!

Відтак відступив ся і впустив — Марію Дюран.

Я аж крикнув з радости і підійшов до неї, ми промовили борзенько кілька слів до себе а відтак вже й обняли одно другого та виміняли перші поцілунки молодої любови.

Марія хотіла дійстно виступати публично яко моя оборонниця перед судом, а плян, який она уложила, міг був, як здавало ся, числити на успіх. Она вилеґітимувала ся яко належача

ні зміни в своїм устрою державнім. Болгария мусить опікувати ся болгарским населенем в Македонії. До надання Македонії автономії обовязана Туреччина берлиньским договором.

З Берлина наспіла вість, що німецкий цісар поважно занедужав. Дня 23 с. м. відчув сильні болї в мязах шиї по правій стороні а до тих болів прилучила ся горячка і дрож. Тепер загальний стан здоровля поправив ся, дрож уступила, але болї в мязах шиї виступають дальше і перешкаджають в рухах. Цісар внаслідок того залишив намірені подорожі, участи в нарадах і т. п.

Новинки.

Львів, 27 серпня 1912.

— **Іменованя.** Спільний п. Міністер скарбу іменував приділеного до краєвої служби в краєв. правительстві Босни і Герцеґовини інспектора кольонізацийного, Роберта Міончиньского, старшим інспектором кольонізацийним в VII кл. ранґи.

— **Розписанє виборів.** Ц. к. Намістництво розписало доповняючий вибір одного посла на сойм краєвий з більшої посїлости коломийского округа на день 19 вересня с. р.

— **Вісти особисті.** Президент гал. Дирекциї почт і телеґрафів, Ришард Вопатерні вернув з урльопу і обняв урядованє.

— **В справі евхаристийного хору.** Усїх Впр. Отців і Вп. Богословів, котрі зголосились до участи в евхаристийнім хорі, запрошую на проби, котрі відбудуть ся дня 9/IX о г. 3 по пол. і 10/IX о год. 9 рано в семинарі духовнім. На пробах можуть звити ся і тоті Вп. учасники конгресу, котрі доси ще не зголосились до хору. Хто з членів хору ще не одержав нот, зволить зараз зголосити ся у підписаного. Члени хору можуть заїхати просто до семинара, де буде для них мешканє аж до часу спільного відїзду до Відня, єсли до дня 10 вересня вечером. У Відни усї члени хору будуть мати спільне приміщенє. — За комітет сьв. Евген Турула, Теребовля.

— **Гол. Виділ Укр. Тов. Педаґ.** пригадує отсим поновно батькам і опікунам учениць шкіл Укр. Педаґ. Товариства питомців бурс Товариства і Інституту ім. сьв. Ольги, що всї мусять бути членами товариства і вирівнати членьска вкладки, в противнім случаю можуть в остані хвилї наразити ся на неприняте їх дїтий до школи чи бурси. Інститутки і питомцї бурс мають явити ся з родичами чи опікунами і предложити Зарядови карту принятя, вислану усїм зголосившим ся, є принятим. Устні зголошеня не будуть узгляднені.

— **Чи здурів чи удавав?** На Цитадели у Львові настав був вчера рано немалий переполох. Знаний авантурник із Замарстинова, а тепер капраль 30 пп. Лукавский замкнув ся вчера о 7 год. рано в своїй комнаті в касарни на Цитадели з карабіном і 50 набоями та стріляв до кождого, хто хотів до него дістати ся. Перед тим ще повибивав карабіном вікна, а відтак заложивши карабін на плече ходив по комнатї і заглядав, чи не іде якийсь „неприятель" а коли побачив, що хтось іде зараз стріляв. Так стрілив 7 разів але на щастє не зранив нікого. Аж коли спроваджено его матір, а она надійшла з фляшкою горівки, Лукавский успокоїв ся. Тоді прискочили до него вояки зловили его і звязали та відставили до ґарнізонового шпиталю.

— **Вписи до кляси приготовляючої** ц. к. мужеской семінариї учительскої у Львові з причини перенесення завдення до нового льокалю, відбудуть ся в будинку при ул. Набєляка ч. 67 (ріг ул. Іссаковича) дня 2. і 3. вересня с. р. від год. 9 — 12 рано і від 3 — 5 по полуд. При зголошеню треба предложити: а) метрику хрещення або уродження на доказ укінчення 14. року житя; б) послїдне сьвідоцтво шкільне і евентуально сьвідоцтво моральности, коли була перерва в науці; в) сьвідоцтво фізичної здібности, виставлене через урядового лїкаря на приписанім формулярі. Рівночасно відбудуть ся вписи до польской школи вправ. Вписи на курси I—IV. відбудуть ся дня 4. вересня с. р. Іспити поправчі відбудуть ся дня 2. і 3. вересня, а іспити вступні до кляси приготовляючої зачнуть ся дня 4. вересня с. р. о год. 8 рано. Вписи до руской школи вправ відбудуть ся як давнійше в будинку при ул. Мохнацкого ч. 8, в днях 30. і 31. серпня с. р. в годинах 9—12 рано і 3—5 по полудни.

— **Гадка перед Евхаристийним конґресом.** На Евхаристийний конґрес у Відни вибирає ся зі всїх трох наших Епархій найменше 1000 Русинів і Русинок. Ту нагоду ми повинні використати не лише до заспокоєння потреб нашої віри, але також покласти перший початок до заснованя інституциї, котра мала би всенародне значінє, а мала на цїли гуртувати всїх віденьских Русинів і хоронити перед винародовленєм. Всї народи австрийскої держави здвигнули вже в столици своїй народні твердинї, названі „народними домами", но хибує такого дому лише нам Русинам Українцям. Через те другі народи, як Чехи, Поляки, Словінцї та инші остоюють свою народність у Відни, а Українцї вже в першім а найдальше в другім поколїню зовсїм винародовлюють ся.

У Відни стало перебуває досить Русинів: є там державні урядники, є дещо прив. урядників, на висші наукові заведеня ходить коло 200 наших студентів, маємо кілька наших лїкарів і адвокатів, не много реміснпків, досить значне число робітників і від року руска ремісничо-промислова бурса у Львові висилає богато хлопців до Відня на науку ремесел. За той перший рік вислано їх 130 душ. Особливо они, переважно селяньскі дїти, потребують сильної опіки та впливу старших на них, щоби вже за кілька років, мимо волї, не відпали від своєї народности. Охоронним валом для нашої народности перед винародовленєм буде наш український „Народний Дім" у Відни.

Ми, що їдемо на Евхаристийний конґрес, будемо мати досить значні видатки, доложім до того хоч по одній короні на фонд закупна у Відни нашого власного дому, а зібраним грошем дамо почин до дуже важної для нашого будучого житя народної інституциї. Розуміє ся, що даток одної корони повинен бути мірою для селян і маломіщан. Інтелїґенция повинна дати і по кілька корон. Урядники „Днїстра" зробили початок. Ті з них, що їдуть, зложили свої датки в Товаристві взаїмного кредиту „Днїстер" на кн. вкл. ч. 8.600. — Всї, що їдете на конґрес, підіть в їх слїди, а буде початок зреалїзованя тої гадки. Ті, що не їдуть, тим більше повинні памятати о книжочці вкладковій ч. 8.600 в Товаристві „Днїстер". — *Сидір Бриттан.*

— **У Вашківцях над Черемошем** на границі Галичини і Буковини, у віддалї 4 кільометрів від стациї зелїзничої Снятин-Залуче, закладають посли буковиньскі приватну ґімназию реальну, котра до двох лїт після упевнень посла Василька буде удержавнена. Вимоги принятя учеників і учениць ось такі: Добре читанє, писанє і початки граматики з рускої мови. З німецкого треба знати читати і писати. З рахунків уміти треба чотири дїланя числами цїлими. Хто скінчив 3 клясу школи народної в місті або на селї, міг би здати вступний іспит до ґімназиї, наколи в сїм роцї кінчить 10 рік житя. Більше років житя може мати без обмеженя, але менше ні. Взагалї мож сказати, що ученики шкіл виділових і народних нехай їдуть до вашківскої ґімназиї. Також ті ученики, що зголошують ся на курс приготовляючий до семинариї, а там задля обмеженого числа відпадають, нехай вписують ся до буковиньских ґімназий.

до нашої партиї і длятого мала право нас боронити, але она робила то ще й задля мене та щоби свому своякови зробити збитка за то, що казав нас арештувати. Дюран перед кількома днями старав ся о єї руку, але она дала єму гарбуза. Винесла ся з его хати і мешкала у своїх знакомих, де могла вигідно жити зі свого майна.

По якій пів години щастя Марія попращала ся зі мною.

Слїдуючий день приніс велику сензацию для Етлєнду: розправу а Марію Дюран яко оборонницю, підчас коли єї первий брат засїдав яко предсїдатель трибуналу.

Присяжними стали майже без вимки самі ірийскі рубачі, люди без всякого образованя. Судовий писар прочитав акт обжалованя, ми обжаловані заявили, що не уважаємо ся за винуватих а відтак встала Марія і виголосила слїдуючу оборонну бесїду:

Мої панове! Було би то менї легкою річию зараз тут перед вами казати виступити сто поважних сьвідків, котрі би посьвідчили, що на представленю отсих обжалованих знаменито бавили ся, котрі зовсїм не уважають ся обманеними, ба котрі були би готові навіть за висшу цїну піти зараз знову на представлене історичного музея Ґарретта і Ски. Але на то, що отсї сьвідки тут висказують, що вам здає ся і що ви гадаєте, що оно єсть тут міродайним, лиш то, що ви, мої панове присяжні гадаєте, ви котрі маєте рішити, чи обжаловані виноваті чи нї. А я кажу, що они не виноваті. Ви то чей знаєте що в нашій прекрасній мові суть слова і вислови, котрі суть неправдиві, котрі зовсїм щось иншого означають, як єсть їх дословне і звичайне значінє. Коли мужчини до нас женщин сватають ся, то звичайно кажуть, що віддають нам своє серце і руку. —

Чи то правда? Нїколи! Між вами, панове, єсть тілько а тілько жонатих, котрі мабуть також віддавали серце і руку жінкам свого вибору, а прецї кождий з вас має і серце і навіть дві руки, отже не віддав нічого. Коли хочете сказати, що отсї обжаловані допустили ся обманьства, то будьте приготовлені на то, що ваші власні жінки запізвуть вас за обманьство, бо поправдї ви їм не дали анї серця анї руки. Коли не хочете того, то мусите також і обжалованим признати право уживати висловів, казати щось, що по правдї єсть неправдиве, коли то дословно брати але має инше значінє, коли на то дивити ся із зовсїм оправданого і правного становища гумору. Але хоч би ви й притім обставали, що треба все, що обжаловані говорили і викладали, дословно брати, мусите таки видати вирок увільняючий, бо мусите також обжалованим позволити брати дословно вислови других людий. Отже, мої панове, ви знаєте дуже добре, що чоловік в деяких хвилях житя губить, чи там тратить голову. Та й пан Бріян — то я так кажу — стратив що найменше три рази в своїм житю голову в тяжкій ситуациї. Возьмім сей вислів дословно, то єсть річию певною, що згублену чи там страчену голову Бріяна хтось три рази знайшов, а тими знахідниками були обжаловані, котрі длятого мають право показувати ті голови. Може то нимо то не Бріяна голови, в таким случаю знахідники, отсї обжаловані помилили ся. В таким случаю они самі себе обманули, але не суть прецї обманцями! Отже стережіть ся того, щоби не поясньовати дословно якогось вислову, бо за кілька днів самі засядете тут на лаві обжалованих.

Оклики радости і грімкий сьміх роздали ся серед публики! Судию Дюранда взяла така злість, що казав вигнати публику, яка прислухувала ся розправі. Але судиї присяжні по короткій нарадї сказали, що не виноваті. Коли ми Мария і я виходили із суду, зібрана перед судом публика повитала нас грімкими окликами. Я виголосив зараз бесїду в користь Мек Кінлія а вечером наш музей був знов отворений. Вибори виборців випали в Етлєнді в користь Мек Кінлія. Судия Дюранд подав ся на пенсию, бо був би й без того пішов, а Ґаррет в нагороду за свою політичну діяльність дістав посаду в державній службі, а я оженив ся зараз з моєю Марійкою і думаю поки що остатись в Менї.

— **Пригода на маневрах.** Львівскі ґазети подали були сими днями вість про страшну пригоду, яка мала стати ся підчас маневрів над Сяном. Плян маневрів був той, що неприятель поступає на Ярослав а висланe против него войско має єму заступити дорогу. Отже якийсь офіцир, командант відділу гузарів, видячи, що неприятель обступив єго зі всіх боків, не знав иншої ради, як лиш втікати зі своїм відділом через Сян і кинув ся зараз вплав, не знаючи, що ріка в тім місци дуже глубока. Внаслідок того, було сказано, утопило ся 12 гузарів. Показало ся опісля, що ціла тота вість була зовсім неправдива і мабуть мала за основу той факт, що якийсь вояк пустив ся вплав, але побачивши, що зачинає потапати, сам виратував ся. Бюро кореспонденційне подає о цілій тій події таку звістку: З компетентного жерела довідуємо ся, що вість подана ґазетами о утопленю ся кільканайцяти вояків підчас маневрів в Галичині єсть зовсім неправдива.

Наука, штука і література.

Як писати і говорити.

(Дальше).

Що значить такий вислів як: „дає ся в знаки“? Знак то щось, якийсь предмет, якийсь рисунок, рух, голос, сьвітло, краска і т. п., взагалі щось, що звертає вашу увагу, помагає нам щось розпізнати або відріжнити. Коли так, то щож значить „дасть ся комусь в знаки“? Се просто дурне говорене, вислів без всякого розумного значіня. Ба, але відки він у нас взяв ся? З польскої мови; єсть то загально і дуже часто в польскій мові уживана фраза: „daje się we znaki“. Однак по правді не єсть то чисто польский вислів, лиш руский, український, взятий живцем але без зрозуміня до польскої мови, як богато инших, от як н. пр. krasawica, wieczornica і т. д. Але в українській мові говорить ся: дає ся в знате (в докладнійшім виговорі „знатте“), значить ся, щось або хтось дає ся нам так знати, що будемо собі єго довго памятати, докучить нам, допече, але не „в знаки“ буде давати ся. В українській мові звук „т“ перед „е“ або „і“ так губить ся, що особливо для уха чужинця звучить майже зовсім як „к“ і длятого він в слові „знате“ чує „знаки“, подібно як в слові “тітка“ (тета) чує „кітка“ і каже: фе, не говорить ся кітка але цьотка. Отже той чисто український вислів підхопили Поляки і без єго зрозуміня присвоїли єго польскій мові а тепер деякі наші людці не знаючи своєї мови, перекручений той наш вислів переносять з польскої мови до нашої. Отже не треба ані говорити ані писати „дає ся в знаки“, бо то дурне говорене, лиш „дає ся в знате“.

А слово „цофати, цофнути“, що тепер дехто у нас заводить (може длятого, що оно для него „модерне“) і пише та каже: цофнув своє внесене, цофнув ся, войско цофнуло ся і т. д. — щож се за слово і звідки оно у нас взяло ся? Та й се слово переймають у нас від Поляків; але то не польске слово а німецке, трохи перекручене на польский лад як множество инших в польскій мові: cofać — zaufen, okręt — Hochrand, żegnać się — segnen, warkocz — Haarzopf і т. д. Отже що значить „zaufen“? Значить сіпати взад и. пр. коні, щоби взад поступили ся. Вислови: „цофнути внесене“, „цофати войско“ і т. п. не разять польского уха, бо в польскій суспільности єсть множество давних Німців а в польскій мові повно німецких слів і Поляки з тим освоїли ся, але для нас се слово зовсім чуже, бо навіть не славяньского походженя; оно для нас і не зрозуміле і неприятне для уха а хто розуміє єго походжене, то навіть дурне і сьмішне, бо н. пр. „цофати внесене“ значить сіпати єго як коня взад. Преці можемо сказати по своєму: взяти назад, поступитись взад, завернутись і т. д.

Але ось що найсумнійше: в найновійших часах у нас як би настала мода — наші молоді писателі хотять очевидно бути конче „модерними“ — заводити якісь захоплені чужі або покручені та хибно придумані слова і немов систематично та з повною сьвідомостю поганяти нашу мову. Так пишуть н. пр.: ...„ви не є ніякий син маркіза, лиш син „млинаря“. Той, хто так написав, або не знав, або забув, що ми маємо своє загально і всюди по всій Руси-Україні уживане слово „мельник“. Або може слово „млинар“ видавало ся єму якесь „модерне“.

„Минулорічний здвиг“ — то вже справді „модерне“ слово; папір ще єго видержить, але в мові аж недобре від него робить ся. Преці ми маємо свої питоменні, дуже добрі і загально уживані слова: „торік, тогідь“; та щож творити і вводити таку погань до нашої мови?

Або таке як: „в межичасі“. Се єсть чистий ґерманізм: Zwischenzeit. То може подобати ся Полякам, бо они мають більше вподоби і слуху для ґерманізвів і тому ввели до своєї мови слово „w międzyczasie“, але звідки ми приходимо дотого, щоби такі монстра вводити до нашої мови?

...Огорнув мене страх і я не міг цофнути ся. — Що, чи може, не взорець красного письменства? По польски звучить се добре коли Поляк скаже: „ogarną mię strach“ — але нас страх не огортає, не загортає, не підгортає, лиш страх бере — треба казати і писати: „мене взяв страх“ а не огорнув. (Д. б.).

Телеґрами.

Константинополь 27 серпня. В Стамбулї вибух огонь і знищив 23 домів і 60 склепів та мечетів.

Константинополь 27 серпня. Розійшлась чутка, що Альбанці оґрабили маґазин оружия в Вальбоні.

Ішль 27 серпня. Королївский комісар Чувай був нині в полудне на авдиєнциї у Цісаря.

Кошон Аґач 27 серпня. (Пет. Аґ.). Монголи здобули місто Кобдо і знищили половину міста. З кріпости вивішено білу горугов.

Кольонія 27 серпня. До „Köln. Ztg.“ присилають з Берлина телеґрафом заперечене вісти поданої в „Нов. Времени“, мов би польний маршалок Ґольц в найблизшім часі з поручення німецкої держави, мав виїхати до Константинополя і мов би до єго приїзду круги турецкі прикладали якусь особлившу вагу.

Каір 27 серпня. З причини розліпленя афішів підбурюючого змісту арештовано 3 особи; один з арештованих то молодий єгипетский націоналіст, котрий приїхав з Константинополя і привіз письмо в арабскій мові з відозвами і підбурюючого змісту.

Надіслане.

— **Домашна кухня.** (Як варити і печи?) Зладила Леонтина Лучаківска. Львів 1910. Накладом Миколи Заячківского. З друкарні Івана Айхельберґера, Львів, Ринок ч. 10. — Ціна одного примірника 1 К 50 с.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1912 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні означені **грубим** друком. Години нічні від 6·00 вечером до 5·59 рано означені підчеркненем чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12**·35, 3·40, **8**·22, 8·35, **2**·05 §), **2·45** 3·45 *), 5·46 †), 6·05, **7**·00, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева §) від 15/5 до 30/9 включно що дня. †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·10, 10·35, §**2**·16, **2**·27, 2·50†), 8·40, 11·13.
†) до Красного. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня.

До Черновець: **2**·50, 6·10, **9**·15, 9·37, **2**·25, 3·05*), 6·28 †), 7·58*), 11·00.
*) до Станиславова. †) до Коломиї. *) до Ходорова кождого попередного дня перед неділею і сьвятом.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02 §), 1·45, 6·50, 11·25.
§) Від 16/6 до 8/9 включно лише в неділю і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·58, 9·05, 3·50, 10·56.

До Сокаля: 7·35, 2·21, 8·00, 11·35 *)
*) до Рави руской (лише в неділї).

До Яворова: 8·40, 5·45.

До Підгаєць: 5·55, 4·53.

До Стоянова: 7·55, 5·20.

з двірця „Львів-Підзамче“:

До Підволочиск: 6·25, 10·55, **2**·29 *), **2**·42, 3·07 †), 9·01, 11·30.
†) до Красного. *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

До Підгаєць: 6·09, 1·21 *), 5·15, 10·40 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

з двірця „Львів-Личаків“:

До Підгаєць: 6·28, 1·40 *), 5·36, 10·59 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова **2**·22, 5·45, 7·25, **8**·50, 10·05, 1·10*), **1**·30, **2**·00§), 5·40, 7·25†), **8**·25, 9·50
*) з Тарнова, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня, †) з Мшани 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підволочиск: 7·20, 11·30, **1**·50§), **2**·15, 5·30, 10·30, 10·48†)
†) з Красного, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Черновець: **12**·05, 5·15§), 5·45†), 7·40, 10·25*), **1**·55, 5·52, **6**·26, 9·34
*) зі Станиславова, †) з Коломиї, §) з Ходорова кождого слїдуючого дня по неділи і сьвяті.

Зі Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§, 11·00
§) від 16/6 до 8/9 включно лише в неділі і рим.-кат. сьвята.

З Самбора: 7·50, 9·55, 2·10, 8·30

Зі Сокаля: 7·10, 1·25, 7·57

З Яворова: 8·12, 4·20

З Підгаєць: 11·10, 10·20

Зі Стоянова: 10·01, 6·30

на дворець „Львів-Підзамче“:

З Підволочись: 7·01, 11·11, **1**·36*), **2**·00, 5·10, 10·12, 10·31†)
†) з Красного, *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підгаєць: 7·26*), 10·49, 6·29*), 10·01, 12·00§)
*) з Винник, §) з Винник лише в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11

на дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 7·08*), 10·31, 6·11*), 9·41, 11·43§)
*) з Винник, §) з Винник в суботу і нед.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ

ОГОЛОШЕНЯ.

Виноград

курацийний і столовий, найделїкатнїйші ягоди, дуже великі, слодкі, сьвіжо рване 5 кл. 3 К 50 с.
Яблока столові і груші „Каізербери“ 5 кл. 3 К.
Мід пщельний натуральний 5 кл. 7 К 50 с., доставляє
И. Перлмутер, Versecz N. 15.

Містове Бюро зелїзниць державних

у Львові, пасаж Гавсмана 9
продає білєти на всї зелїзниції в краю і за границею.

Роман Сїрецкий і Сп.

головнї аґенти
компанії Canadian Pacifik Railway та Північно-німецкого Льойда Сірiar

Позір Буковинцї!

Позір Галичане!

Хто хоче їхати
до

Канади
Америки,
Арґентини і т. д.
дешево, добре та без пересїданя скорими, почтовими пароходами на Антверпен, Брему, Гамбурґ, Ротердам і т. д.; хто хоче без клопоту заїхати на місце

Америки,
Канади,
Арґентини і т. д.
в Бреми просто без пересїданя, славними цїсарскими кораблями „KAISER-SCHIFFE“ добре, вигідно та дешево

най пише по поясненя до подорожі та най посилає завдатки на шифкарту

до одинокої руської аґенциї
Бюра подорожи „Сьвіт“ Романа Сїрецкого і Спілки Чернівцї, ул. Кохановского ч. 1.

або

до Ґенеральної Аґенциї
Північно-німецкого Льойда, Львів, ул. Городецка ч. 93.

Ст. Соколовского

Головне бюро дневників

і оголошень

у Львові пасаж Гавсман ч. 9

приймає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарні В. Лозиньского, (під зарядом І. Недопала) у Львові. Телефона ч. 527.